

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1063/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Драгане Маринковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3275/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3275/24 од 18.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3275/24 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3275/24 од 18.12.2024. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 798/21 од 08.04.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца АА, да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број ... од 05.02.2015. године у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.861, закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља Рударски басен „Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог и тужиоца, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације; одбијен тужбени захтев тужиоца ББ, да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број ... од 05.02.20215. године у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.159, закљученог између Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља Рударски басен „Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог и тужиоца, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације; одлучено да свака странка сноси своје парничне трошкове. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су, позивом на члан 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана одлука у складу је са формираном праксом Врховног суда по којој спорне одредбе анекса уговора о раду нису ништаве, пошто су коефицијенти послова утврђени у складу са општим актима послодавца - Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.01.2015. године, након чега је дошло до промене елемената за утврђивање основне зараде Одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године. Тужиоци су понуде послодавца за закључење анекса, које имају основ у овим општим актима прихватили, па када су анекси уговора о раду закључени пре 07.02.2015. године када је ступио на снагу Посебни колективни уговор за Електропривреду Србије, нема места ретроактивној примени одредби тог Колективног уговора.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је по одредби члана 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Осим у тој врсти спорова, ревизија је дозвољена у имовинскоправним споровима под условима из члана 403. ЗПП.

У конкретном случају, предмет спора је утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду којим је предвиђена висина зараде, за коју врсту спорова законодавац не предвиђа могућност изјављивања ревизије, па је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић